



Jana Holanová

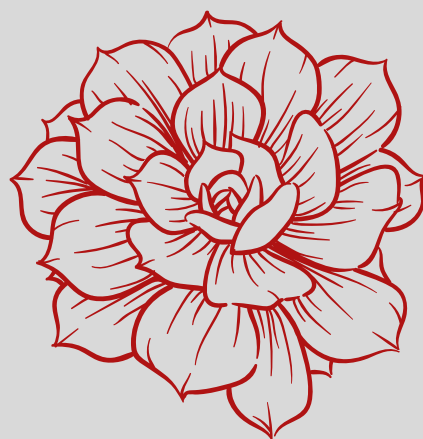
Toulky duše

Všem, kdo se rádi toulají a
nebojí se nechat svoji duši
volně dýchat.



Obsah

Já a můj anděl	3
Tanec v duši	4
Vůně lásky	5
Vrásky	6
Hra života	7
Pohádková	8
Opojná	9
Tóny duše mé	10
Duše a tělo	11
Svoboda	12



Já a můj anděl

Příběh svůj dnes píšu střídmě.
Kráčím, však kroky jsou to bídné.
Pomalu blížím se bytostem blízkým,
v davu andělů padlých se tísním.

Z anděla mého zbylo jen torzo.
Ztracených pírek je plné korzo.
Pírka andělská zdobí mi vlasy
a tiší v hlavě mé bláznivé hlasy.

Pod křídla děravá ukryla jsem i duši.
Přátelský vánek peříčka čechrá a tiší.
V objetí blízkém anděla mého se choulím.
Léčivými doušky přízně, srdce své hojím.

Můj anděl dělá, co může,
Však dnes stěží sobě spomůže.
Nevyčítám nic, podpírám ho taky.
Životem plujeme jako dva vraky.

V davu ztracených duší se tísníme spolu.
Sníme o výšinách a plném stolu.
V prachovém peří polštářů hýčkáme se.
Ve dvou se to životem lépe nese.



Tanec v duši

Na vážkách lásky houpu se tam a zpět.
Často láskou mívám vrásky, ale to je svět.
Toulám se nocí, toulám se dnem.
Myšlenky nezkrotné jsou mi přítelem.

Líbivá gesta míjím v zrcadlech.
Bez zaklepání procházkou jdu ve svých snech.
Tanec divoký v mé duši.
Střevíčky života na zkušené v buši.

Liány propletené ve vlasech.
Sledujíc kompas, ztraceny v mých snech.
Bažina proradných iluzí.
Lákavá vůně noci, chtíč probouzí.

Našlapuji zlehka, váhám.
Rozum opouštím, všanc dám se hvězdným dráhám.
Povolná k zrodu nových činů.
Nesmělé myšlenky v srdci hynou.

V zapomnění snů se koupu.
V pění okamžiku nalézám sílu vyvanout z houfu.



Vůně lásky

Chci vonět jako damascénská růže,
Pronikavě a neodolatelně být součástí tvé kůže.
Jako kapka potu stékat, tvé tělo hladit.
Zanechat stopu něžně, nenechat se zradit.
Chci trýznit tě láskou vřelou.
Jako sůl v ráně dráždit tě, abys pamatoval, že se to dělo.
Být vulkánem ve tvém srdci.
Chrlit bez přestání polibky a těmi tě drtit.
V objetí zůstat, i když jsi vzdálen.
V očích zrcadlit nezkrotnou vášeň.
Zapomenout na všechny smutky.
V matrixu života nehledat výtky.
Otěže držet tak akorát.
Střípky štěstí a smutku umět namíchat.
Ve fotkách společných vidět, co jiní nemohou.
V dýchání se střídat a najít ostrov náš i pod vodou.



Vrásky

Mám vrásky, co duši mé sluší.
Nevím, co zrcadlo řekne, trochu však tuším.
Některé z lásky jsou, tak ať.
Nechci a nebudu smutku propadat.
Malované obrázky, co oči zdobí.
Prohloupí ten, co s pudrem je kloubí.
Vějířky půvabné v nejnovějším stylu.
Nosím je každý den, neznám vůbec míru.
Vyměnit je nechci za hladkou tvář.
Ztratila by cennou života mého zář.
Jsou ke mně vlídné jako kamarádka.
Vždyť, já i ony vědí, že cesta života, není jenom hladká.
Jak stíny nebe, zdobí mé oči.
Pomůžou rozpoznat směr, když jsem na kolotoči.
Kouzlí jako chuť lahodného sousta.
Jemně podtrhnou, co chtěla vyslovit má ústa.
Mám je ráda, ony mne snad taky.
Jsou můj šperk, a nejen tak ledajaký.
Chci je nosit dlouho, nepropadnout módním trendům.
Nezkušené mladé krásy, nechat smutně blednout.



Hra života

Ve stínu svého strachu,
bloumám v ulicích, cítím pachut'.
Dech zrychlený, v pocitu chvilkovém.
Střípky něhy v korzetu ledovém.
V duhovém objetí nálad.
Někdy smích, pak chvíle, kdy se mi chce plakat.
Střídám znenadání,
Jsem to ještě já, nebo cizí paní?
Překvapená vůní, co se vkrade do snu.
Snad z rozmaru bytí, ze zkoušky žití procitnu.
Připomínka na včerejší lásku.
Vytvoří mi další krásnou vrásku.
V zrcadle mém, cizí žena.
Všedností žití do krásy zahalená.
Dívám se a podobu hledám.
Čas hraje hru, co neznám.
Přeludy bytí.
Potěšena proudem žití.
Cirkus v srdci,
Nohy propůjčené duši – mému borci.
Běží závod, co ji zkouší i ničí?
Zoufale šílenstvím křičí.
Dnes vítěz, zítra možná prohra.
V objetí blázna něžně bloumá.
Štěstí přehršel vdechne s vůní ranní kávy.
S maskou dneška proplouvá davy.



Pohádková

Na křídlech lásky nechám se nést.
Polibky andělů nechám se hladit.
Vílám do tance začnu se plést.
Skřítkům v mechu nebudu vadit.

Cestou posbírám střípky naděje.
V dešťových kapkách uhasím žízeň.
Duhová víla v šat mě oděje.
Z motýlích křídel posvačím přízeň.

V listoví ulehnu s omamnou vůní.
Pod hlavou polštář z myšlenek.
Koberec ze tmy mě do snů vklíní.
S lunou nechám se ztratit v mlhovině hvězdných řek.



Opojná

Opoj mě šeříkovou vůní.
Ušij mi šaty z pavučin.
Je jedno, zda mi svět něco dluží,
Já nadechnu se štěstí a zpříma vykročím.

Uvařím si mátový čaj
a jahody posnídám.
Pohledem z okna přenesu se v ráj.
Opustím smutky, tvář úsměvem pohladím.

Do slunce zakoukám se,
V měkkém koberci pampelišek se usadím.
Zhluboka čistoty ve větru nadechnu se
a hříchy své zpět v přírody lůno propustím.

Otevřu oči víc
a přijmu vše, co do života vchází.
Nesoudím nic.
Propouštím minulost vodní hrází.

Očistím se v ševelení žlutých klasů.
Co je a bylo, vím už nazpaměť.
V budoucnosti nehledám spásu.
Žiju právě teď.



Tóny duše mé

Tóny mé duše dnešní,
Po radosti světské teskní.
Však obava ze srdce falešného,
svíravý pocit při úsměvu muže mého.

Tlukot srdce, přerývaný dech.
Hledám, co nechci, jsem na posměch.
Zahanbená, však nejvíc v očích svých.
Sbírky tvořit si ze zranění, snad není hřích.

Strach z neznáma dýchá na krk.
Oči zavírám a dlouze procítím tu pachut'.
Na jazyku rozplývá se, je tu doma.
Hlad po poznání, konečně na obranu, nalezne vhodná slova.

Krajinou duše mé bloudím dál.
V mlze silueta, to života mého král.
Propletená jemně se svými stesky,
V hudbě bytí cítím naděje tajné lesky.



Duše a tělo

Zbloudilá duše našla dnes ráno mé tělo.
To asi, že se vyvenčit chtělo.
Bloumalo mezi kapkami deště
a v duchu říkalo, že se mu nechce.
Však odvahu do neznáma vykročit mělo.
To asi, že už dlouho jenom tak bdělo.

Dívalo se na svět krasohledem.
Skládalo obrázky, co jen někdo svede.
Štěstí halilo do růžové,
nápady byly barvy fialové.
I rozsypané korálky strachu,
Barvilo každé ráno do nachu.
Barevné střípky nálad,
Snažilo se do pocitů vkládat.
Dívalo se na svět zvláště.
Najednou mu bylo krásně.



Svoboda

Svoboda je křehká květina.
Svoboda je strachem zahalená hlubina.
Svoboda je nenadálé pohlazení v dešti.
Svoboda je vítr, co všechno možné věští.
Svoboda je pohled na letícího ptáka.
Svoboda je cesta křivolaká.
Svoboda je vášeň v lásce.
Svoboda je bez podmínek milovat se.
Svoboda je „to moje“ s tebou i bez tebe.
Svoboda je „to naše“ a respekt k sobě i pro sebe.
Svoboda je oheň v nás.
Svoboda je stoupající dým, tak ho neuhas.
Svoboda je pohlazení slunce zrána.
Svoboda je otevřená noci brána.
Svoboda jsem já i ty.
Svoboda jsou blázni bez ztráty.



Poděkování

Kubovi a Danymu – za to, že jste, bez vás si svůj život neumím představit.

Martině a celému Spisovatelskému cappuccinu, za to, že jste mi bez vyzvání vstoupili do života a děláte ho příznivějším.

A své rodině, za to, že jsem, kým jsem.



E-sbírku připravila a obálku navrhla: Jana Holanová

Ilustrace: Jana Holanová & Canva.com

Copyright (c) Jana Holanová, 2022

Všechna práva vyhrazena.

E-sbírka je zdarma ke stažení tady.





Jana Holanová (*1973) pochází z malé vesničky na Východním Slovensku, nyní žije v Praze. I když ji život zavál do světa účetnictví a financí, miluje slova a ráda je čte i skládá do básniček a krátkých příběhů. Inspiraci sbírá na procházkách lesem i v kavárnách při poznávání historie. Miluje svého psa, focení a radost si dělá drátováním vánočních ozdob. Návrat do poklidného světa babiček, stejně jako psaní ji unáší do klidu. Všechny zmíněné vášně zaznamenává na svém blogu: <https://janka-holan.cz/>



